

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3010/05
25.01.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Mihaila Rulića, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa advokat AB, protiv tužene Država Srbija (MUP Srbije), odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž.5620/05 od 25.5.2005. godine u sednici veća održanoj 25.1.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE rešenje Okružnog suda u Beogradu Gž.5620 od 25.5.2005. godine i Prvog opštinskog suda u Beogradu P.10163/04 od 28.2.2005. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na dalji postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu P.10163/04 od 28.2.2005. godine odbačena je tužba AA protiv tuženog Republike Srbije - MUP Beograd, radi naknade štete.

Okružni sud u Beogradu je rešenjem Gž.5620/05 od 25.5.2005. godine odbio žalbu tužioca i potvrdio rešenje prvostepenog suda.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilac pobija drugostepeno rešenje Okružnog suda u Beogradu zbog pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da se odluke nižestepениh sudova ukinu i vrate prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu odluku u smislu čl.386. u vezi čl.400. Zakona o parničnom postupku i našao da je revizija osnovana.

Prema stanju u spisima tužilac je podneo tužbu radi naknade štete koju je pretrpeo za vreme vanrednog stanja u akciji tzv. "Sablja" označavajući kao tuženu Država Srbija (MUP Srbije) Beograd.

Nalazeći da je tužba neprecizna i nejasna u smislu da nije tačno određen naziv tužene, prvostepeni sud je odbacio tužbu u skladu sa članovima 100. i 103. Zakona o parničnom postupku. Rešavajući o žalbi tužioca drugostepeni sud je potvrdio prvostepeno rešenje i odbio žalbu sa obrazloženjem da označeni tuženi Država Srbija (MUP Srbije) ne postoji, već samo Republika Srbija i da je s toga ovakva tužba neprecizna i nejasna jer tuženi označen kao takav ne postoji.

Prema čl.1. Ustava Republike Srbije ("Sl. glasnik RS" 1/90) Republika Srbija je demokratska država svih građana koji u njoj žive, a prema čl.25. svako ima pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete koju mu nezakonitim ili nepravilnim radom nanese službeno lice ili državni organ ili organizacija koja vrši javna ovlašćenja u skladu sa zakonom, a koju je dužna nadoknaditi Republika Srbija ili organizacija koja vrši javna ovlašćenja.

Iz prednjeg proizilazi da je po Ustavu naziv tužene, prema kojoj tužilac podnosi zahtev za naknadu štete, Republika Srbija.

Pitanje je da li istrajno označavanje tuženog, od punomoćnika tužioca, kao Država Srbija, sa pozivom na Ustavnu povelju Državne zajednice Srbija i Crna Gora, čini tužbu nepreciznom i nejasnom kao što zaključuju nižestepeni sudovi u osporenim rešenjima.

Po stanovištu Vrhovnog suda načelo ravnopravnosti iz čl.2. Ustavne povelje Državna zajednica Srbija i Crna Gora ("Sl. list SCG" 1/2003) po kojem je Državna zajednica zasnovana na ravnopravnosti dve države članice, Države Srbije i Države Crne Gore, ne znači da je označavanjem Srbije kao države Srbije promenjen naziv Republika Srbija, jer Srbija ima taj status i prema navedenom čl.1. svog Ustava. Promena naziva Republika Srbija bi bila moguća u postupku usklađivanja u smislu čl.65. Ustavne povelje.

Međutim, označenjem tužene kao Država Srbija, ne dovodi u pitanje identitet tužene da bi se zbog toga smatralo da je tužba neprecizna i nejasna i uskratilo tužiocu da zahteva naknadu štete nastale povredom prava na slobodu i bezbednost iz čl.14. Povelje u ljudskim i manjinskim pravima i građanskim slobodama ("Sl. list SCG" 6/2003) i prema navedenom čl.25. Ustava Republike Srbije, jer Srbija kao Država sa svim njenim atributima ima u svom nazivu reč Republika koja određuje oblik njenog organizovanja.

S toga nisu bili ispunjeni procesni uslovi za odbacivanje tužbe. Tužba je uredna u smislu čl.106. st.2. ranije važećeg Saveznog zakona o parničnom postupku i čl.100. st.2. sada važećeg Republičkog zakona o parničnom postupku. Obe procesne odredbe sadrže identičan zakonski tekst.

Revizijski sud suprotno procesnim rezonima nižestepeni sudova, tužbu smatra urednom i razumljivom, i s toga označavanje tuženog kao Država Srbija smatra ispravnim, jer reč republika označava samo oblik organizovanja Države Srbije kao članice Državne zajednice SCG.

Prvostepeno rešenje zahvaćeno je bitnom povredom iz čl.354. st.2. tač.14. ZPP, jer su razlozi dati za odbacivanje tužbe nejasni pa se rešenje nije moglo ispitati u drugostepenom postupku. Drugostepeni sud je prihvatio takvo obrazloženje izražavanjem pravnog stava da tužbom označeni tuženi ne postoji, jer postoji samo Republika Srbija. Pogrešno izražen pravni stav rezultirao je bitnom povredom iz čl.354. st.1. a u vezi čl.106. st.2. i 109. st.4. Saveznog zakona o parničnom postupku. Pomenute bitne povrede predstavljaju procesni osnov iz čl.394. st.1. Saveznog zakona o parničnom postupku za ukidanje nižestepeni rešenja, koja odredba se primenjuje i na reviziju izjavljenu protiv drugostepenog rešenja u smislu čl.400. st.4. ZPP.

Revizijski sud je na osnovu prelazne i završne odredbe iz čl.491. st.4. o reviziji tužioca odlučio primenom pravila parničnog postupka koja su važila do stupanja na snagu Republičkog ZPP.

Sa iznetog, odlučeno je kao u i zreci revizijskog rešenja.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm